

Pierwszego września odszedł od nas
profesor Remigiusz Tarnecki.

Prof. Remigiusz Tarnecki całe swoje życie zawodowe związał z Instytutem Nenckiego. Pracę badawczą rozpoczął pod kierunkiem prof. Jerzego Konorskiego, jeszcze w okresie łódzkim Instytutu, prowadząc badania w zakresie fizjologii mózgu. Jako uczeń i długoletni współpracownik Jerzego Konorskiego zajmował się znaczeniem funkcjonalnym okolicy czuciowo-ruchowej kory mózgowej w wytwarzaniu instrumentalnych odruchów warunkowych. Włączając się w nurt badań, prowadzonych m.in. przez Lucjana i Irenę Stępników, Elżbietę Jankowską i Teresę Górską, współdowiodł, że okolica ta jak też struktury przekazujące sygnały do tej okolicy mają znaczenie dla wykonania, ale nie biorą udziału w planowaniu wyuczonego ruchu. Pod kierunkiem Wandy Wyrwickiej badał również funkcję podwzgórza w kontroli pokarmowych reakcji instrumentalnych. W latach późniejszych prowadził ze swoimi uczniami własne badania, dotyczące funkcji mózdzku i jądra czerwienego, kierując przez wiele lat Pracownią Układów Aferentnych.

Remigiusz Tarnecki był w grupie pierwszych polskich neurofizjologów, posługujących się technikami ablacji struktur mózgowych i analizy elektrofizjologicznej czynności mózgu. W kręgu Jego zainteresowań naukowych były zastosowania metod elektrofizjologicznych w diagnostyce klinicznej. Prowadził badania potencjałów wywołanych w różnych stanach, także z elektrod implantowanych. W latach 70. ściśle współpracował z doc. Eugeniuszem Memplem, który kontynuował unikalne w Polsce badania osób leczonych operacyjnie metodą stereotaktyczną, cierpiących na padaczkę lub chorobę Parkinsona, niepodatne na leczenie farmakologiczne. Efektem tej współpracy było rozbudowanie metod elektrofizjologicznych dla celów diagnostyki i badań pooperacyjnych.

Wśród zainteresowań Profesora Tarneckiego była inżynieria biomedyczna. Był jednym z współtwórców i założycieli Polskiego Towarzystwa Inżynierii Biomedycznej, a później aktywnym członkiem Sieci Inżynierii Biomedycznej BIOMEN, utworzonej z inicjatywy Komitetu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej Polskiej Akademii Nauk w 2004 r. Był również członkiem Polskiego Towarzystwa Badań Układu Nerwowego, pełniąc w nim funkcję Sekretarza w latach 1992-95. Pamiętamy go, jako zaangażowanego badacza, kolegę i nauczyciela.

Małgorzata Skup